

рају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покорвају.

1. Декембра 1877.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина.*

Стевча Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заступник председника
министарског савета.*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде.

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела.

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела.

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије.

В. Јовановић с. р.

*Министар војни
артиљеријски и црквених.*

С. Грујић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашега министарског савета,

Имајући на уму: да се владалачком прокламацијом данас позива народ српски на оружје за ослобођење и независност, и да се за ту цель, којој народ српски од Косова тежи и за коју се бори, предузима учешће у рату Русије противу Турске,

И узимајући у обзир, да је данашњим указом Нашим проглашено ратно стање и да у том стању војска наша потребује ванредну помоћ од појединаца и општина,

На основу члана 56 устава,

Наредили смо и наређујемо следеће, што ће силу закона имати:

Члан. I.

Сваки самосталан командант војске на војишту или на маршу има право да нареди становање војске по приватним зградама, кад год то потреба захтевала буде, да се војска због непогоде времена или зимњег доба у добром стању одржи.

Члан 2.

Тако исто сваки окружни и већи од њега командант овлашћује се да може за време рата приватне зграде — у недостатку државних — употребити за војне болнице, станице, штабове и магацине.

Члан 3.

При употребљавању приватних зграда за становање војске или смештште њених ратних установа домаћину ће се свагда оставити за његову породицу и за радњу (ако је трговац или занатлија) онолико места у зградама колико војна власт договорно са општинском за најпотребније нађе.

Члан 4.

На захтев истих команданата дужни су појединци и општине на послугу војсци давати потребан алат за занатлијске и радничке чете, посуђе за готовљење јела, најпотребније предмете за намештај болница, станица, магацина и канцеларија, на што ће се свагда признанице издавати.

Предмети узети на послугу враћају се газдама кад потреба ратна у њима престане.

Члан 5.

За време рата војсци се мора носити рана, одело, оружје, муниција и остале потребе, што се комором све не може постићи, зато исти команданти имају право да за означену потребу наређују преко

полицијске власти *народну вучу*, о чему ће министар војни прописати нарочита правила.

Члан 6.

Овај закон важи од данас па докле рат траје.

Препоручујемо Нашем министру војном, да овај закон обнародује, а свима Нашим министрима, у колико се кога тиче, да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

1. Декембра 1877.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заступник председника
министарског савета,*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашних дела,

Рад. Мидојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић с. р.